

ת"פ 26338/04/21 - המחלקה לחקירות שוטרים נגד רוני אבו רוקון

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 26338-04-21 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' אבו רוקון

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

המאשימה המחלקה לחקירות שוטרים

ע"י ב"כ עוה"ד אליאסף קליין

נגד

הנאשם

רוני אבו רוקון

ע"י ב"כ עוה"ד גב' תמי אולמן

החלטה

החלטה בעניין קבילות עדותם של הקטינים המעידים במשפט, בדגש על עדותו של הקטין א'.

במהלך שמיעת הראיות התעוררו שתי מחלוקות בין הצדדים:

האחת, טכנית, ונוגעת להעדר תמלול חקירת הקטין א', המשליכה על יתר עדויות הקטינים;

השנייה, ראייתית-מהותית, ונוגעת להתנגדות ההגנה להשמעת עדות הקטין א', כמו גם להתנגדותה לעדותם של יתר הקטינים, בטענה שעדותם אינה קבילה, מאחר ולא נגבתה ע"י חוקר נוער.

בכל הנוגע למחלוקת הראשונה, הנוגעת לתכתוב העדויות, מסכימה המשיבה להפנות את חקירת הקטין א' לתכתוב מקצועי, ולהעבירו להגנה לכשתקבלו, כך יש לנהוג לגבי כל עדויות הקטינים, שלא תוכתבו, ובכך, מתייתרת ההכרעה לגבי עניין זה.

בכל הנוגע למחלוקת השנייה, הנוגעת לקבילות עדותו של הקטין א', ועדותם של יתר הקטינים, יש להידרש לטענה ולהכריע בה לגופה.

תחילה רקע קצרצר בקליפת אגוז.

לפי כתב האישום, הנאשם שימש כחוקר נוער בתחנת משטרת חיפה.

במסגרת תפקידו זה, טיפל הנאשם באירועים שונים, בהם היו מעורבים נערים ששהו בפנימיית "אחוזת ילדים" בחיפה.

כתב האישום מייחס לנאשם, ארבעה אישומי אלימות, שהפגין לכאורה, כלפי נערים ובזמנים שונים, כמפורט בכתב האישום.

הסניגורית המלומדת טוענת, כי משמדובר בעדות של קטינים, היה מקום לגבותה, באמצעות חוקר נוער, ומשלא נעשה כך הדבר, העדות שנגבתה מהם אינה קבילה, ומשכך אין להעידם בבית המשפט.

המדינה מבקשת לדחות את הטענה כשהיא מפנה להוראות חוק הנוער שלהלן ומוסיפה וטוענת כי גם אם היה ממש בטענה אין בכך כדי לגרוע מקבילות העדויות שנגבו.

דיון והכרעה:

בנדוננו, גיל הקטינים עובר לאירועים, היה - 15, 13, 15, 16, בהתאמה, לפי סדר האישומים (מימין לשמאל).

לפי הנטען בכתב האישום, הקטינים היו קורבנות של תקיפה אלימה מצד הנאשם.

הקטינים נחקרו כעדים ולא כחשודים.

לפיכך, על חקירת הקטינים חלות הוראות חוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א - 1971 **(להלן: "חוק הנוער")**.

פרק ב'1 לחוק הנוער, שכותרתו "חקירת עדים קטינים", דן כשמו, בחקירתם של קטינים, שהיו עדים לאירועים, ואינם חשודים בביצוע העבירות מושא האירועים הללו.

הוראת סעיף 9א (ב) לחוק האמור, קובעת כדלקמן:

"קטין שיש לחוקרו בעבירה שחוק הגנת ילדים לא חל על חקירתה (עבירות כנגד המוסר - ש.ב.), שאין הוא חשוד בביצועה, יוזמן לחקירה ויחקר בידיעת הורהו".

בהמשך, קובע החוק מהם הסייגים ליידוע ההורה.

הנה כי כן, אין בחוק הנוער, הוראה כי גביית עדותו של עד קטין, שהוא לא חשוד בביצוע עבירה, ייחקר על ידי חוקר נוער.

לפיכך, חקירת הקטינים, נגבתה כדין, הגם שנגבתה ע"י מי שאינו חוקר נוער, ועדותם קבילה.

יוער, כי בכל הנוגע לגביית עדות קטין למטה מגיל 14 שנה, בעבירות על המוסר ואליומות במשפחה, וכמפורט בתוספת לחוק שלהלן, שנעשתה בגופו או בנוכחתו, קובעת הוראת סעיף 2 לחוק לתיקון דיני ראיות הגנת ילדים, העדר קבילות, אלא ברשות חוקר ילדים ובנוכחותו.

ברם, הסדר זה לא חל על העבירות קא עסקינן. העבירות המיוחסות לנאשם הינן עבירות שלא מנויות בתוספת לחוק הנזכר, הקטינים גם לא נחקרו כחשודים, ולכן לא חלה הוראת סעיף 2 לחוק להגנת ילדים, ומכאן גם נשלל ההסדר הראייתי הקבועה בה.

עוד אציין, כי הוראות פקודות המטה הארצי אודות חקירת קטין, אליהן מפנה הסניגורית המלומדת, רלבנטיות, כאשר מדובר בקטינים החשודים בביצוע עבירות. לפי הוראות אלה, רק לגבי קטין שאינו חשוד, שמתקיימים בו הנסיבות הקבועות בנהלי אח"מ, שאינם רלוונטיים למקרה שבפנינו, נעשה הדבר בידי חוקר נוער, ועל אף ההוראה, אם יש צורך ענייני לחקור קטין בדחיפות, אין הדבר פוגם בחקירה (ראו סעיף 5 (ב) לפקודת המטה הארצי מס' 14.01.05 - חקירת קטין).

בכל הנוגע לחקירת הקטינים תוך יידוע הוריהם, מפנה המדינה לכך שבחומר החקירה תיעוד שיחות עם האחראים על הקטינים.

בהינתן עובדה זו, מולאה חובת היידוע של האחראים על הקטינים.

לאור העדר חובה בחוק לחקור קטין עד לביצוע העבירה, על ידי חוקר נוער או חוקר ילדים, לא מצאתי כי נפל פגם בגביית ההודעות של הקטינים (ראו גם ספרה של פרו' לימור עציוני, נוער במשפט פלילי, פרק חמישי, בעמ' 95).

לאור זאת, המסקנה היא, כי אני דוחה את התנגדות ההגנה לעניין השמעת הקטינים, והעדר קבילות עדותם.

בדין הקרוב אקבע מועדים רציפים לשמיעת עדותם.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ב, 20 ספטמבר 2022, בהעדר
הצדדים.